

1859-08-07

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA nummer. Kasse F 3,1.

Keywords:
Stammen

SUMMARY

J. C. Jacobsen skriver til Carl, der er på rejse med sin lærer K. H. Schow. Brevet er fuldt af formaninger og holdt i en alfaderlig tone. I slutningen kommenterer J. C. Carls stammen.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 7 August 1859

Min kjære Carl!

Tak for dit Brev fra Meyringen, hvoraf vi med Glæde saae at Du befandt Dig vel og at Reisen hidtil var gaaet heldigt. At dit Ildebefindende paa Heidelberg ikke har været af videre Betydning kan jeg, foruden af dine egne Ytringer derom, ogsaa see deraf, at Du dagen efter kunde klavre op til Toppen af Strasburger Münster. Jeg har betragtet Billedet deraf og maa erkjende, at Du er kommen et godt Stykke høiere op end jeg har været og tænkt at kunne naae. Gid dette ogsaa i andre Henseender maa gjentage sig! Gid Du ogsaa i Kundskabsfylde, Indsigt og Dygtighed maa naae i samme Forhold længere op end jeg har kunnet, da vil min største Forhaabning og mit kjæreste Ønske vorde opfyldt! Af Dit Brev seer jeg, at I muligt opgave Touren til Chamouny, hvilket - som Du af mit forrige Brev vil see - ingenlunde vilde overraske eller bedrøve mig, da jeg troer at den Bjergnatur I have seet i Berner-Oberland er saa storartet, at det kan være ligesaa interessant at see og nyde den tilgavns, som at see endnu mere, selv om dette Mere ogsaa er endnu lidt større.

Men i hvert Fald haaber jeg, at Reisen er gaaet over Lausanne og Genf, til hvilke tvende Stæder jeg efter Aftale har sendt Breve, som vel ikke indeholde noget Vigtigt, men som jeg dog nødig vilde have at Du skulde gaae glip af, da jeg formoder at Du selv under Reiselivets rastløse Nydelse dog har maattet længes efter at høre Noget fra "Hjemmet". Jeg antager ikke at der under de Forhold hvori Du befinder Dig paa denne Reise, som holder Dig i stadig Virksomhed og tilmed i Selskab med en Landsmand, der er din gamle Bekjendte og Lærer, kan være Tale om at Du kan føle "Hjemvee", men jeg vil dog haabe at Du selv i Europas skønneste Egne og i Versdenstædernes larmende Vrimmel hvor Du er omgivet af Alt, der kan imponere og Sindet, ikke lider noget Skaar i de Følelser, der knytte Dig til dit "Hjem" og at Du med Glæde

imødeser og modtager en Hilsen derfra. Men er dette Dig kjært, maa Du ogsaa kunne tænke Dig, at de der ere i Hjemmet ville føle en lignende Glæde ved at modtage en Hilsen fra Dig og helst naturligviis i en mere personlig Henvendelse til de Enkelte end det generelle "Lev vel"!, som

vistnok er ligesaa godt meent, men ikke gjør ligesaa tilfredsstillende et Indtryk, som naar det fremtræder i en fyldigere Form. At dine 2 første Breve iøvrigt have været saa lakoniske, vil jeg ingeniunde klage over, da jeg selv har anbefalet det. Derimod kunde jeg nok ønske at erholde et mere udførligt Brev fra Paris, (hvor du neppe vil mangle Leilighed til at skrive et saadant), som kan give os et Billede af den Stemning, hvori Du befinder Dig, medens Indtrykket af det Du har seet og glædet Dig over, endnu er aldeles frisk. Foruden den Glæde, som vi vilde have deraf, kan jeg ogsaa anbefale Dig dette Arbejde for din egen Skyld, da du dermed bringer det Seete og Oplevede til større Klarhed for dig selv. Man burde derfor altid have saamange Hviletimer paa en Reise, at man efterhaanden kunde optegne det væsentlige Udbytte deraf i Form af "Meddelelser til Hjemmet", thi et tørt Register med Angivelse af Dag og Time har man ingen Fornøielse af strax og endnu mindre senere. Det vil du ogsaa nok erfare.

Mandag d 8 August.

Af Nyheder herhjemme fra veed jeg ingen som kunne interessere Dig. Vi befinde os som sædvanligt vel og vore Venner ligesaa saae vidt vi vide, thi vi have kun seet faa siden Du reiste. Igaar vilde vi have besøgt Prof. Nielsens i Lyngbye, men bleve forsinkede deri af nogle Regnbyger, hvorved jeg fik Tid tilovers til at passiare lidt med Dig. Nu maa jeg skynde mig at skrive Brevet færdigt, da jeg hvert Øieblik venter de sidste Dele af det nye Maskineri, ved hvis Opstilling jeg maa være tilstede. Med Bygningen gaaer det godt fremad, saa vi i Løbet af denne Uge skulde have Reisegilde. Du gaaer altsaa Glip af den Fornøielse at præsidere ved denne høitidlige Leilighed, men kan vel nok forvinde Sorgen derover, naar Du faaer Keiser Napoleon med samt hans Garde og hans Zouaver osv., osv., at see - (Glem ikke hvad jeg har sagt dig om at undgaae stærk Trængsel.) Formodentlig skriver jeg engang endnu til Paris, saaledes at Du kan faa Brevet om Torsdagen d 18de.- Lad mig i dit første Brev vide i hvilket Hotel I boe i Paris.- Husk paa T-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

ungen!

[På langs] Din Moder skriver selv til dig og bringer dig nok Husets
Hilsener. Jeg har derfor kun min egen at bringe til Dig og Schow.
Lev vel, Lev vel! Din hengivne Fader Jacobsen

121
Men i Gaard kaldt Jaakob jeg, at Kisten er gaad
over Lausarne og Genf, det smukke smukke Sted
jag efter Aftalen som fandt her, som med alle
indfaldene meget vigtigt, men som jeg dog endelig
ville have at du vilde gøre mig af, da jeg have
moder at du selv indse Kærlighedens nærløse
Hjerte dog som maattet længes efter at have
Nagel som "Jævnere" jeg antager ikke at
du indse du kaldt Gaard du Kærlighedens dig som
dette Kiste, som kaldes dig i Stadig Kærlighed
og tilmed i Kærlighed med en Landsmand, der er
den gamle Kærlighed og Lære, som man taler
om at "du som føle "Jævnere", men jeg vil
dog have at du selv i fornyet Hævnelse
fjerner og i Hævnelse med en smuk Hævnelse,
som du er angivet af alle, der kan i en smuk
og smuk Hævnelse, ikke liden meget Kære i de
Kærlighed, der Kærlighed dig det "Jævnere" og at
du med Gleden indfaldene og modtager en
jævnere Drogten. Men er ikke dig Gode, men
du og som Kære kaldt dig, at du der er
i Jævnere med alle en Kære Gode med
at modtager en jelske som dig og Jelske med
Kære i en smuk smuk Jævnere med
du Kærlighed med det gamle "Lær med", som

mishvok og legifaa gæst meent, men ikke gjens liges
jaa tilfaarskiltand at Luthorjt, jaa naar det fræm
toudes i en fjeldigaa Lænn. At duir 2 færdige
Lænn i enigt jaa menst jaa lækænde, mit
jig iugænde Blags amos, da jig jals jaa au
anfaldet det. Lænned Lænn jig ude ænde
at anfaldet at man i færdigt Lænn jaa Paris,
jaa du iugge mit uugge Lænnigt det at
Lænn at færdigt), jaa jaa jaa at at Lænned
af den Lænnig, jaa du iugge dig, uugge
Lænnigt at det du jaa jaa og glædt dig om,
uugge at at det jaa. Lænned den Glæde.
jaa mi vilte jaa Lænn. Lænn jig ag jaa an jaa
dig vilte Lænnigt jaa du egen Lænn, da du
Lænned Lænnigt at det og Lænned det Lænn
Lænned jaa dig jaa. Man kunde Lænned altid
jaa jaa jaa jaa jaa jaa jaa, at
uugge Lænned ag jaa det jaa jaa jaa
Lænn: Lænn af "Madde Lænn det jaa jaa", det
at Lænn Lænned uugge Lænnigt af det og
Lænn jaa man iugge Lænnigt af jaa og
uugge uugge jaa. At mit du ag jaa
uugge jaa.

